

[Fibiger.]

her er stillet Forslag om, er fremkommet som Ønsker fra Dansk Fiskeriforening og med Hensyn til Ferskvandsfiskerilovgivningen, baade fra Ferskvandsfiskeriforeningen og fra Sportsfiskerforeningen. Naar det ærede Medlem Hr. Ludvigsen talte saa meget om, at naar disse Ændringer blev vedtaget, saa vilde Fiskeriet gaa saadan en glimrende Udvikling i Møde — jeg ved ikke, om det var de Ord, han brugte, men det Indtryk fik man af den Tale, han holdt, at det vilde sige saa meget —, saa vil jeg sige, at jeg tror ikke, der vil ske saadan saa forfærdelig meget i den Henseende. Med Lovparagraffer og den Slags Ting, her er Tale om, vil man ikke kunne fremme noget i den Retning; her skal noget ganske andet til. Der har jo været nedsat forskellige Kommissioner for at undersøge Muligheden for at udvide Fiskeriet ved at skaffe flere Markeder og den Slags Ting, men det er der ikke Tale om i de foreliggende Forslag, de angaar kun det daglige Fiskeri, hvordan man bedst kan hjælpe det, uden at man skal genere hinanden for meget de forskellige Steder. Jeg maa ogsaa sige, at naar det ærede Medlem talte om, at han ikke syntes, at der behøvede at være saa megen Kontrol, saa tror jeg dog, det er nødvendigt, at der er nogen Kontrol, naar man ved, hvordan Fiskeriet drives, og hvor uhyre forskellige Interesserne er med Hensyn til, hvad man skal fiske med, hvor tunge Redskaber man skal bruge, hvor lange Liner man i det hele taget maa anvende, o. s. v. Man maa ogsaa tage Hensyn til dem, der bor langs Kysterne og maaske netop ved det mindre Fiskeri gennem Aarene har kunnet finde sig en Levevej, at de ikke ved alt for mange nye Foranstaltninger og alt for stærkt Rovfiskeri hindres i deres Næring. Det, man fra Lovgivningsmagten maa afveje med Hensyn til saadanne Lovforslag, er dette, at man paa den ene Side skaffer saa gode Muligheder og saa gode Kaar for Fiskerne som muligt og giver dem saa fri Ret som muligt til at fange dér, hvor de nu mener, de bedste Fangstmuligheder og -betingelser er, men samtidig maa man paa den anden Side paase, at der ikke drives Rovdrift, at Yngelen ikke ødelægges ved, at man bruger for kraftige Fangstredskaber. Det ærede Medlem Hr. Ludvigsen og ogsaa andre Talere har været inde paa det Spørgsmaal, som behandles i § 10, nemlig hvad man forstaar ved Trawl, Skovlvaad, Snurrevaad o. s. v. Her kan gøre sig forskellige Interesser gældende. Nogle ønsker, det skulde udvides stærkere, og at man ogsaa fik Be-

stemmelser om, hvor brede Redskaberne maa være, hvor lang Line man maa bruge, o. s. v. Her er et Tilfælde, hvor man godt kan ønske mere, end det maaske er heldigt, og jeg forstaar, at det er det, man fra Administrationens og den højtærede Ministers Side har haft Opmærksomheden henvendt paa, naar man har villet indskrænke det noget. Naar man fra Dansk Fiskeriforenings Side har ment, at man kunde gaa videre, er det vanskeligt for os, der ikke er Fagmænd, at sætte os rigtig ind i dette, og derfor maa jeg mene, at naar nu Lovforslaget kommer i Udvalg, maa der gives Udvalget god Tid til at høre de forskellige Meninger, de forskellige Opfattelser fremsat fra de forskellige interesserede, saaledes at vi paa Grundlag af dette kan danne os vor Mening om det og naa til det rigtige Resultat, som baader de fleste bedst.

Med Hensyn til Aalegaardsnavn og Aalegaarde i det hele taget, som omhandles i § 7, kan ogsaa jeg være enig i, at der ikke dér er foretaget noget revolutionerende, men at man er blevet ved det, man har, med Undtagelse af nogle enkelte Bestemmelser, som jeg ikke mener alle sammen er lige gode. Der er i 2det Stykke Tale om

„ved almindeligt dagligt Højvande“.

Det er noget nyt, der er indført. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister kan give en Forklaring paa, hvorfor man har indført dette. Jeg ser nok, at der staar lidt om det i Bemærkningerne, men jeg mener ikke, det er tilfredsstillende, thi der er megen Forskel paa Forholdene ved Højvande de forskellige Steder, saaledes at man netop ved at indsætte disse Ord her kan bidrage til, at Ejere skal have deres Redskaber sat længere ind, end det egentlig er nødvendigt, og det er i og for sig ikke Meningen, at man skulde genere dem. Og naar der er Tale om at flytte Datoen frem fra den 10. til den 1. September, har jeg det Indtryk, at man ikke kan fastsætte nogen bestemt Dato, idet det ligger saaledes, at man nogle Steder begynder den 1. September og andre Steder ikke før omkring 1. Oktober, og det er jo ret meningsløst, at de Fiskere, der ikke kan komme til at tage Aalene før 1. Oktober, allerede skal have deres Redskaber udsat den 1. September; derved udsættes de for Tab, som man efter min Opfattelse ikke gennem Lovgivningen skal paaføre dem. Thi lige saa vel som Forholdene er uensartede med Hensyn til Saatiden her i Danmark, er de ogsaa uensartede med Hensyn til Fangst af Aal, og man vilde dog ikke bestemme, at Maskinerne, Saamaskinerne f. Eks., skulde sættes ud paa Marken den